

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 frt
Félévre	2	Egyes szám ára	10 kr

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KAROLY. FIGULI ANTAL.

Laptulajdonos:

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz címzendők. — Hirdetések, valamint nyilvtéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

1899.

Észrevétlenül rohan el az idők végtelen folyása az évek kezdetét jelző időpontoknál.

Követi a természet örök rendjét.

A kutató elmé azonban, ha az alkotás örök rejtélyű csodái fölött oly mélyrehatóan nem elmélkedik is, a küzdelmes élet a sivár viszonyok közepette megállapodik s visszatekint, hogy a múltból okulást vonjon a jövőre.

A jövő rejtelmét kutajuk ma is, bár nem a természeti jelenségekből, miként a hajdankor, hanem az eseményeket bírálva következtetünk.

Megállunk a nevezetes pontnál s a szokásos jó kívánatok mellett elfogulatlan bírálat tárgyává tesszük a legközelebbi múlt időszak eseményeit s a legközelebbi feladatok fontosságát mérlegeljük.

Korunkban leginkább a sajtóra neheezül ez a kötelesség.

Nehéz, de nemes tiszt ez. Visszatekintünk tehát az újév határkövénél az elmúlt év folyására, melynek folyamánként a jövő kiválóbb feladatai önként elénk tárulnak.

Egy év előtt, az elmúlt év első napján vált befejezett tényné Livazény különválása. Nevezetes fordulópont volt ez Petrosény közéletében s a község mint erkölcsi testületet a szervezkedés kényszerhelyzete eléállítá.

Nem kételkedhetünk a fölött, hogy a viszonyok parancsoló súlya alatt az organizáció természetes procezzsusa a legrovidebb idő alatt befejezést nyer; de reményünkben csalatkozánk.

Petrosény ott van ma is közállapotainak rendezése tekintetében, a hol egy év előtt volt. Nem nagy község, mert mint ilyen nincsen szervezkedve, nem kis község, mert egyedül, a saját anyagi és szellemi erejére utalva látja el a beligazgatás teendőit s mint ilyen közvetíti az állami és törvényhatósági kormányzatot.

Ez az igazi ex-lex állapot. Ennek a megszüntetése képezi — kell hogy képezze — a ma kezdődő év legkiválóbb feladatát.

Petrosény község képviselő testülete az értelmi képességnek azon fokán áll, hogy a rendezés nehézségeit letudja küzdeni s ezért bizalommal nézünk működése elé.

A küzdelmes élet, a családfenntartás kötelessége s a nehéz viszonyok oly súlyllyal nebezednek mindenkire, hogy az egyéni tevékenységet — ugyszólván — teljesen igénybe veszik. De a közbizalom letéteményeseinek nemes hivatása a közdolgok rendezésére is munkálkodni, a közjót előmozdítani. „Salus rei publicae suprema lex esto.”

Nagy horderejű törekvés érvényesülésének kivívása, mint vágyaink eszménye, jogos kívánaimaink célpontja lebegett előttünk a múlt év kezdetén — s egész folyamán — a járásbírság kérdése.

PETROSÉNY és VIDEKE TÁRCZÁJA.**Dicsőség néked!**

Ki magad vagy az örökélet,
Te rólad szóljon minden ének
Minden világok ajakán!
A hóvihar neved süvöltse,
Hirdesse nyár piros gyümölcse,
Vig társaság, csöndes magány:
Dicsőség néked, óh nagy Isten!

A mindenséget te teremted,
Te alkotád a napok ezrét;
A földgolyók milljárdjait
Te népesítéd emberekkel
S igazgatod hő szeretettel
A szívek, elmék vágyait:
Dicsőség néked, óh nagy Isten!

Rajtad kívül minden mulandó,
Nincs senki köztünk maradandó,
Virág vagy naprendszer legyünk;
De száz alakban, változásban,
A sir ölen, a napsgárban
Kegyelmed ott marad velünk:
Dicsőség néked, óh nagy Isten!

Dicsőség néked minden órán!
Harsogja nép, föld, csillag, orkán
Magasztalón jó tettetid!
Tőled vagyon a béke bennünk,
Egymást térted kell szeretnünk,
Mert mind tied vagyunk, tied:
Dicsőség néked, óh nagy Isten!

Lelkem, lelkednek gyöngye része
Oda borúl trónod elébe
S úgy hirdeti hatalmadat:
Hogy percre bár, mely rám sugárzott,
Láthattam csodás alkotásod,
Poraimban is áldalak:
Dicsőség néked, óh nagy Isten!

Dura Máté.**Megbánás.**

Szenvedned kell! hű szívern örökön!
Dacozs valál, mit mohón áhítál
Műlő élv, mely a pereszny gyönyörökön
Átfutva, már ott vár rá a halál.
Eszményed volt. Eszményed, üres ködkép
Melyet fényessé tett indulatod?
Elpazarolva ifjúságod kincsét,
Kiábrándulva már sirathatod!

Még élsz te szív; lázasan feldobogva
Hirdeted, hogy hevit a sovár vágó.
Hisz nem volt hozzád az élet mostoha
S mégis kincsöd hiába eldobád.
Kesergve siratod szép ifjúságod,
A szemrehányás kinja felhevit
S gyermeki szűz tiszta érzést vágyol
S feledni léted nagy keserveit.

Tenger az élet, van örvénylő habja,
De zöldel benne tündér kis sziget...
A szenvedély az örvénybe ragadja
S ott megtöri a hű szívket.
Mit műlő élv? Hát a nyugalmas élet!?
Szerény vágyu elégedett szívek.
Csak boldogok; s a lét nagy bűja széled,
Viharja csak a hiút töri meg.

Gedő Simon.**Miska bácsi.**

A forradalom után elkoboztak minden fegyvert. Csak a zsandár, meg a fináncz járt puskával. Súlyos büntetés várt arra, a ki be nem jelentette, vagy pláne elrejtette fegyverét.

Miska bácsi — a dorosmai kántor — később lett volna egy pár esztendőtt nehéz vasban ülni, mint vadászfegyverétől megválni. De

Reméltük, hogy ezen ügy a lebonyolítás stadiumába jutand az év folyamán, de sajnos: ott vagyunk, a hol egy év előtt voltunk. És e tekintetben még az a tudat sem nyújthat megnyugvást, hogy kivül eső okok forogtak fenn. Meg volt az illetékes faktorokban a céltudatos törekvés, elkészült a memorandum s annak benyújtására küldöttség választott.

Eddig eljutottunk, tovább nem.

Igaz, hogy a jelenlegi politikai viszonyok a kérdés effektuálására nem alkalmasak, de nemcsak Petrosény, hanem az egész Zsilvölgy érdeklődéssel várja, hogy a legközelebbi alkalmas időben a célra vezetőnek ígérkező lépések megtéessenek.

Egyedül a gymnasium érdekében konstatalható eredmény, mely a múlt év vívmánya s igazolja, hogy a maga helyén s idejében kifejtett törekvés előbb-utóbb célra vezet. Az államsegély biztosítva lévén, a nyilvánossági jog megszerzése kell, hogy céltudatos törekvésünk tárgyát képezze.

Petrosényben és vidékén az alkotás nehéz munkája folyik kitartó szorgalommal becsúgygyal és önértéssel s midőn a hátkörnél, az új év küszöbén visszapillantunk, önkéntelenül előre a jövőbe tekintünk, hol megoldandó feladatok tárulnak elénk.

Mi most csak a főbbekre utalunk.

A közel s távol jövő homálya elfödi a teendőket, melyeket az idők folyama felszínre vet, de az emberi értelem ott s akkor érvényesíti erőit, midőn a viszonyok alakulása tevékenységre, céltudatos alkotásra indít.

Karácsonyfa-ünnepek.

Petrosény és vidéke közönségének áldozatkészsége — mondhatni — példátlan. A gymnasium ünnepe után következett a karácsonyi ünnepek sorozata, melyeknek létesítéséhez szinte kimeríthetlen bőkezűséggel járult közönségünk, hogy felruhazza a didergőket s örömet szerezzen a kisdedeknek. Szébb, magasztosabb eseményeket alig képzelhető s ezen jótéteménynek méltó jutalma, hogy a ruhátlanak hideg sajtoltá könnye felszáradt s az édes kicsinyek szemében csillogott örömkönnnyek tiszta gyöngyében a karácsonyfák ragyogása visszatükröződött.

A karácsonyfa-ünnepélyekről adjuk a következő tudósítást:

Az állami iskolák növendékeinek karácsonyfája mult hó 23-án d. u. 2 órákor lett a Baresay-szálloda nagytermében felállítva. Két-száznál több gyermek állta körül az izléssel díszített s gazdagon megrakott magas és terebélyes fenyőfát s az ünnepély megnyitását elénekelték szépen, összességében, két hangon: Hoós János „Karácsonyfa“ című alkalmi szép énekét, Vigh Nándor áll. tanító vezetése alatt. Majd Kulik Ágnes, Csulay Paula s Fekete Aranka mondtak a magasztos ünnep jelentőségét dicsőítő s a nemes szívű adakozók jótéteményét méltató gyönyörű alkalmi költeményeket. A gyermekek szemében az öröm, a szülők és érdeklődők szemében a meghatottság könnye ragyogott. Végül Zsaskóvszky „Dicsőség“ kezdetű szép énekét el a növendékek két hangon s kifogástalanul Vigh Nándor áll. tanító vezetése s Bakos József r. kath. kántor harmonium kísérete mellett. Mily feladat két-száznál több gyermeket fegyelmelni s két hangon oly kifogástalanul betanítani, hogy oly hibátlanul énekeljenek, mint az állami iskolák növendékei, azt bizonyítani felesleges éppen úgy, mint hogy Vigh N. áll. tanító ezért megérdemli az osztatlan elismerést, melyben részesült.

Ezután következett a szegény gyermekek felruházása, melynek fárasztó munkáját Dombora Lászlóné urnő, Dombora Ilonka, Molnár Veronka, Piek Annuska és Tóth Julia urhöl-

gyek oly tapintatosan s kedvesen végezték, hogy önzetlen buzgalmuk méltán megérdemli azt az elismerést, melyben részesültek, 74 szegény sorsu gyermek lett egész öltözet ruhával, vagy a legszükségesebb ruhadarabokkal ellátva. Ajándékot pedig minden gyermek kapott a karácsonyfáról, melynek felállítására Dombora László jegyző ur gyűjtése és nemes buzgolkodásának köszönhető.

A szegény gyermekek felruházására adakoztak: Polgári Olvasókörben rendezett fillérestélyek jövedelme 25 frt 21 kr, Kohn Samu, Junger József, Junger Samu, Klein Henrik, Kozák Györgyné, Hermann Adolf, Steiner Salamon, Lukács Demeter, Thálgotné, Ehrenreich Ignác, Szuszán Nicolae, Herez Arnold, Ruder és társa, Tischler Samu, Jakabfi Rezső, Wagner Gyula, Junger Simon, Weisz Ignác, Grosz Hermann, Berger Adolf, Seelenfreund Vilmos, Kohn Mór, Pittini Péter, Sternberg Bertalan, Reich Jakab, Steiner Ferencz, Tribus Antal, Molnár Gusztáv, dr. Weisz József, Grausam Károly, Pecenol Antal, Fuchs Vilmos, Stanca Avram, Héjas József, Kohn Rezső, Buda Károly, Nyiri József 1—1 frt., Vajna Zsuzsa, Weisz Rezső, Piek Samu, Steiner Vilmos, Gerbert Guido és Trsa 2—2 frt., Marek Mór, Petrosény község 5—5 frt., Görög keleti egyház 10 frt., Bernstein József, Schuhmacher Frigyes, Reich Lázár, Hámmer Abraham, Roth Frigyes, Sajtos János, Markovits Márton, Lengyel Antal, Rüdval Joachim, Zárda Venczel, Eder Imre, Kreffly Mátyás, Pichler Károly, Stern Adolf, Sárossy József, Schmidt Ede, Varhanik Nándor, Kohn Katalin, Ringler Mór, Csomortányi István, Pogány György, Kacsáni, Preda Petru, Schäffer Mihály, Klein Leopold, Braun Albert, Szentiványi, Novotni, Orosz István, Simon Balázs, Tute József, Friedman Bernát, Radik István, Kohn Lázár, Limbek 50—50 kr, Guttman Simon 25 kr., Süsser Helena 30 kr., Grünvald Samu 20 kr., Spiczter Fábán, N. N., M. M., Obernik János szintén 20—20 kr., Dombora László 1 frt 36 kr., Ullmann, Klein, Junger, Hermann, Kohn, Herez, Jakabfi, Sajtos, Steiner, Tomus, Opra, Rüdval és Jonuez együtt 8 frt 88 kr. Befolyt összesen 121 frt 50 kr. Kifizetett Piek számlájára 49 frt 34 kr. Weisz,

végre mégis csak rászánta magát s éjnek idején úgy elrejtette, hogy rajta kívül egy élő lénynek sem volt még csak selytelme se a puská hollétérol. A Kossuth-bankóit odaadta s egykedvűen nézte, mint égetik el a városháza udvarán, de ha a puskáját említették: kiesordult a könnye.

Nem esoda, szenvedélyes vadász volt s szentül meg volt győződve, hogy a mire ő puskájával ráczéloz, annak esni kell.

Egy alkalommal a tehénjárásban, ketten vadászgattak. 30—40 lépésnyi távolságban párhuzamosan haladtak egymás mellett az öreg Grulichkal. Az öreg előtt 20—25 lépésnyire felugrott egy nyul. Rálőtt, de a nyul tovább szaladt. Miska bácsi célba veszi s a puskája csütröktöt mondott, de a nyul fölfordult.

Nem lehetett eldisputálni tőle a nyulat, annyira erősítette, hogy ő lötte meg; mert az ő puskája még mindig célt talált.

Nem esoda tehát, ha az ily megbízható vadászfegyvertől egy szenvedélyes vadász szívzakadva válik meg.

Nem lévén szabad lőni, nagyon elszaporodott a vadállomány.

Miska bácsit ez még inkább búsitá s természetesen; — szidta a németet.

Fegyverét eltudta rejteni, de vadászszenvédelye annál inkább háborgatta, mert a nyulak

facsemtéiben s a rókák meg az apró baromfiakban nagy károkat tettek.

Szerzett végre egy kölyök-agarat, hogy legalább agarászhaszon.

Büszke is volt a szabadkai, Vojnics-féle híres fajból származott szép jószágára. Meg volt győződve, hogy az ő „Villám“ja leveri a vidék összes agarait. Szilveszter napján kimentek agarászni a város körüli fekete földekre s a „Harmadfü-mester telekre.“

Az idő kedvezett. Három — négy ujjnyi vastagságu hóréteg borítá a megfagyott ugart. Egyik részen a befagyott „Fehértő“, másik oldalon a Görgey által 49-ben emeltetett — s ma is látható — földsánczok határolták a tágas vadászterületet. Ezekbe a sánczokba tanyáztak a rókák többnyire.

A hajtás kezdetén mindjárt felugrott egy nyul. Az agarak utána íramodtak. „Villám“ előrehatolt s mind közelebb, közelebb ért a nyulhoz, mely egyenesen a sánczok felé futott, hol a már nyomába ért agárral együtt eltűnt.

A kántor aggódva futott a „Villám“ e keresésére s a sánczok között ő is eltűnt.

A társaság kezdetben nem is gondolt Miska bácsira, meg az ő híres agarára, azt híven, hogy majd előkerülnek.

Végre még is feltűnt, hogy agarastól, nyomtalanul eltűnt. Keresésére indultak, —

semmi nyoma; kiabáltak, — semmi válasz. Még is csak különös, gondolák, — hogy fagyos sík földön egy ember úgy elveszen, mintha az ördög vitte, vagy a föld nyelte volna el.

Már kezdett sötétedni, midőn hosszas kutatás után egy rókalyuk nyílásában a társaság egyik tagja meglát két kapálódzó eszmát.

Itt lesz a kántor a rókalyukban. Kiálltja örömmel a tanító. Ismerem, ez az ő eszmája.

Odasiettek s nagy ügyvel-bajjal kihúzták lábánál fogva a kántort, ki két kezével göresösen belekapaszkodott az agár két hátsó lábába mely erősen zihálva a szájában tartotta a nyulat. Hatán húztak a kántort; kántor húzta az agarat, az agár meg a nyulat, mely a rókalyukba menekült s az agár utána, bebújt s benszorult és a kántor kiakarván menteni ő is benszorult.

„Mondtam ugye, hogy az én agaram lefözi valamennyit.“ Ez volt az első szava, midőn az agártól elvette a nyulat.

Mikor a „Villám“ előregégett, akkor elővehette megint a ház nádfelelébe elrejtett puskáját, de úgy tapasztalta, hogy akkor már nem talált célba. De elismerte, hogy az ő szeme és keze a hibás.

Rezső számlájára 55 frt 90 kr., Kozák Györgyné számlájára 10 frt., Jakabfi Rezső számlájára 4 frt. Hurdu Áron számlájára (a karácsonyfa beszerzéseért) 1 frt 80. Az összes kiadás 121 frt 4 kr. Maradt 46 kr. felesleg. Marek Mór, a görög keleti felekezeti tanító felkérése folytán, minthogy ezen felekezeti iskolához tartozó tanulók is az ünnepélyességben részt vettek egy Derony nevezetű tanuló számára saját pénztára terhére azonnal egy pár boeskort vásárolt. Fogadják úgy az adakozók, mint a jelzett kereskedő cégek, a melyek árucikkjeiket a beszerzési áron és még ezen alól is adták a gyűtőnek leghálásabb összeinté köszönetét.

A szt. Ferencz-rendű nővérek zárdájában szintén nagyon szép és diszes karácsonyfa volt karácsony szombatján felállítva s szép alkalmi énekek, szavatok után 50 gyermek lett részint teljesen felruházva, részint szükséges ruhadarabokkal s ajándékokkal megörvendeztetve.

Az év. ref. templomban f. hó 24-én d. u. 4 órakor volt a karácsonyfaünnep. Ajándéktárgyakkal dúsan megrakott ragyogó karácsonyfa köré állva szép alkalmi énekeket zengtek ügyesen betanulva Fekete József áll. tanító vezetése alatt a gyermekek s megható szavatok után Kósa Mihály lelkész ecsetelte a magasztos ünnep jelentőségét, mely után felekezeti különbség nélkül minden gyermek ajándékkal lett megörvendeztetve. Az ajándékok a múlt évi gyűjtésből fennmaradt összegben szereztettek be.

Az ág. ev. templomban szintén ragyogó karácsonyfa volt a nőgyelet által felállítva, Bruckner Frigyes társulati tanító által betanított leánykák két hangon s igen szépen énekeltek az alkalmi énekeket. Végül Pelger Mihály lelkész intézett a hívek és gyermekekhez beszédet, melyben meleg szavakkal emlékezett meg dr. Fabinyról, az ág. ev. nőgyelet megalapítójáról.

A társulati iskolák szegény sorsu növendékei közül negyvenketen teljes téli ruházattal láttattak el, melyért a szülők lapunk útján mondanak köszönetet.

A „Felső-Zsilvölgyi Kőszénbánya” telepen — Vulkánban — a múlt évi febr. hó 5-én tartott táncmulatság jövedelméből múlt hó 24-én 9 rend ruha s 30 ruhadarab osztott ki a szegénysorsu iskolás gyermekek között. Elismeréssel említi tudósítónk Pick S. kereskedő ur jószívűségét, ki a ruházati cikkek beszerzési áron alul számította s Bazili Mihály ur áldozatkészségét, ki az említett táncvigalom tiszta jövedelmén — 38 frton — fölüli összeget a sajátjából fűdözte.

Előfizetési felhívás.

Jelen számmal a harmadik évfolyam-ha lép a „Petrosény és Videke”.

Lapunk eddigi pályafutása arról győzt meg, hogy Petrosényben és vidéken, a hol a magán érdekek körén fölfelemelkedő közérdekek sikereit kifejezett munkásság vívmányaival találkozzunk; a sajtó erejének üdvös érvényesülésére szükség van. Évforduló alkalmával a lapok programot szoktak adni. A mi programunk: múltunk, mely érthetően nyilvánvalóvá tette törekvésünket s így céljaink bővebb fejtegetését szükségesnek nem is tartjuk.

Edes hazánk ezen végvidékén órálló tisztet teljesítve küzdünk a magyar nemzeti eszme diadaláért, de figyelemmel kísérjük

a köz és társadalmi életnek minden mozanatát s arról, valamint a közérdekű eseményekről hűségesen referálunk. Az érdemnek megadjuk a megillető méltatást, de elengedhetetlen feladatunknak ismerjük a tárgyilagos bírálatot ott, hol a köztekintetek ezt indokolják.

Legfőbb törekvésünk az leend, hogy lapunkban továbbra is régóta érzett hiányt pótló s a legfokozottabb igényeknek is megfelelő és minden tekintetben a kor színvonalán álló sajtó-terméket kapjon Petrosény és vidéke intelligens közönsége.

A mennyiben az aktuális, vagy a közlemények torlódása megkívánja, — miként eddig — úgy jövőre is **rendkívüli számok és mellékletek** kiadásával fogunk az igények kielégítéséről gondoskodni.

Az olvasó közönség erkölcsi és anyagi támogatásába vetett bizalommal **kérjük a hátralevő előfizetési díjak beküldését és az előfizetési díjak megújítását.**

A „PETROSENY és VIDEKE” szerkesztősége és kiadóhivatala.

UJDONSÁGOK.

Boldog újévet kívánunk lapunk olvasói, barátai, munkatársai s előfizetőinek.

— **Érdekes felolvasás.** Simon Vilmos es. és kir. hadnagy f. hó 8-án este a polgári olvasóköri által a Barcsay-szálló nagytérében tartandó fillérestélyen afrikai élményeiről s tapasztalatairól felolvasást tart. Általában az estély műsora igen érdekes lesz, melyre már ezuttal felhívjuk intelligens közönségünk figyelmét.

— **Véres verekedés.** Karácsony estélyén véres verekedés volt a Berger kávéházban, a mely az egész közönségben közbeszéd tárgyát képezi. Ezen ügyben Szilveszter napján tartotta a helybeli szolgabíróság a vizsgálatot s kontatálván, hogy bűnvádi utam üldözendő cselekmény esete forog fenn, annál fogva áttette az ügyet a fenytő bírósághoz. A beigazolandó tényállásról annak idején referálunk.

— **A petrosényi vásár- és piacszélpénzszedési jogot újított** számított három évre Krausz József és Társai bérelte ki évi 800 frt-ért; a vágóhídon a vágásidőj szedési jogot pedig Junger Simon 802 frt-ért ugyanazon időre.

— **Czégváltás.** Weisz Rezső petrosényi divatrua nagykereskedő czég újított megváltozott s Weisz Samu a czég beltartójává lévén „Weisz Testvérek” czég alatt fog a 8 év óta fennálló virágzó üzlet az eddigi helyeken folytatni.

— **Megtévesztés.** A spanyol és portugál borok vásárlói ez utam figyelmeztetnek, hogy gyakran kínálnak bodega borokat, melyek nem a Budapest, Bécsben és Prágában és az egész continensen elterjedt „The Continental Bodega Company”-tól erednek. Ezek az üzletek szintén Bodegáknak nevezik magokat, hogy a hasonló névvel megtéveszték a közönséget s úgy lássék, mintha ők a „Continental Bodega” képviselői lennének, boraik csak oly valódiak, mint a bitortolt név, mert csakis és kizárólag a The Continental Bodega Company borai érnek tényleg Spanyolországból és Portugálból, a minthogy osztatlan elismerésben részesül a Continental Bodega borainak jószágért. Dr. Hirt egyetemi tanár Boroszlóban már rég használja üdülő betegével, dr. Pfistermeister müncheni udvari orvos azt írja, hogy a Continental Bodega 33 sz. Tarragona borait öreg emberek és üdülők számára már évek óta rendeli; dr. Russwurm ambergi dandárorvos rendkívüli erősítő szer gyanánt ajánlja és rendeli a borokat. Dr. Müller hannoveri tik. egészségügyi tanácsos azt írja, hogy kipróbálta a neki beküldött borokat, tisztának, jóízűnek és jónak találta. A próbából fennmaradt bort szegény betegeknek juttatja, a vagyonsoknak pedig föltétlenül ajánlja hasz-

nálatra. Dr. Reh frankfurti egészségügyi tanácsos azt írja, hogy főleg a Portbor az, melyet nagyon gyakran szokott rendelni erősítőnek. Dr. Buttersach heilbronn udvari tanácsos pedig azt mondja, hogy ajánlja e borokat minden orvos figyelmébe. Vonatkózással a The Continental Bodega Company boraira sziveskedjék a mai számunkban közzétett hirdetést figyelemmel kísérni.

Nyiltér.)

Tekintetes Szerkesztő ur!

A múlt számban Junger József mészáros névaláírassal megjelent nyilttéri közleményre vonatkozólag csak azt jegyzem meg, hogy egy oly ember szava, ki már a fegyház lakója is volt és az egész vidéken „csaló Jung” néven ismeretes, engem nem érinthet, még ezen megjegyzésre sem érdemesíttettem volna, ha időközben más esemény nem adta volna elő magát. A nyilttéri közlemény nem egyedül a csaló Jungtól származik, hanem szövetséges társától Berger Adolf kávéstól is, akik ezzel a közleménnyel nem elégedtek meg, hanem bérenczeket fogadtak fel vagy 6 mészáros legény személyében, kik cékekkel és botokkal felfegyverkezve 4—5 este összehívték utánna lelekedtek, hogy megverjenek, vagy agyonüssenek. Ez a petrosényi csendélet. 26-án 7 órakor 4-ed magam fölmentünk a Berger kávéházba egy fekete kávéra, főztek ott nekünk már a fekete levest. Ott ült már az 5—6 darmesz-banda együtt egy sarok asztalnál, de hiányosan mert egy hiányzó kö-zülők, kiután hamar küldöncz menesztetett, előtti a hiányzó tag is és elkezdődött az igazi mulatság, törtek, zuztak csak úgy repültek a darabok a levegőben, Berger a helyett, hogy rendreutasítsa őket, még biztatta, hisz azok az ő bérenczi voltak, kikbe ő töltötte az erőt és bátorságot adó italt, most egyszerre minden előzetes szóváltás nélkül, megtamadták Préda Mitut ki a mellettünk lévő asztalnál ült, ütö-ték, verték, pofozták Berger kávé hátul ezen szavakkal biztatta bérenczeit, jól van, meg-érdemlik. „Ez verdientes,” ez csak eselfogás volt a bandától, azt gondolva, hogy mi látni fogjuk azt az embertelenséget bele vegyülünk és akkor rajtunk verik el a port. Ekkor már csak ketten ültünk az asztalunknál Rosenhal Manó meg én, Rosenthal fölszolitotta Bergert, hogy ne hagyja tovább verni Prédát, azt a feleletet kapta „ne vegyülj bele, úgy kell neki jól van” ezután meg sokáig ütlegelték, mikor Rosenthal oda szökött elég legyen már ebből az embertelenségből, erre Berger ráordított „ne vegyülj bele, mert a véredből iszom” erre a bérenczek valamelyikétől Rosenthal két hatalmas botütést kapott a fejére, oljat, hogy beleszédült, én ott voltam barátom közelében pusztá kézzel s látva hogy ilyen lesz az én sorsom is ha nem védem magam, ösztön szer-rién ki kaptam a melletem álló rendőr kardját a tokjából és elkezdtem vele jobbra-balra előre vagdalkozni, ahogy csak tudtam. Ekkor mutatta ki a foga fehérét, Berger sebzett orosz-lánként rontott rám, egy sörös üveget felkapva kezében. Megáltam volna vele szemközt a sarat, ha azzal a szándékkal éltem volna a mivel ők, hogy minket agyonütnek, de én nem akartam gyilkos lenni, és megfutottam, szegény a futás, de ez esetben hasznos. Ilye-nek azok a karakteres polgárok, kik engem nyilttérben levagabundoztak. Különben az egész ügyet a büntetőbírósnál följelenttem.

Györke Ferencz.

*) Az e rovatban közöltéért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

